

DZIŚ JEZUS MÓWI DO NAS:

„Daję wam nowe przykazanie,
abyście się wzajemnie miłowali”.

/J 13, 31-33a. 34-35/

Nowe przymierze Chrystus, zamierza podpisać własną śmiercią i zmartwychwstaniem. Miłość zastępuje prawo. Tym nowym prawem jest Jezus, który wyraża miłość Bożą. Miłość ta jest twórcza, przekłada się na służbę człowiekowi. Wybiera słabość, wyrzeka się wszelkiej formy przemocy. Szanuje wolność, odrzuca dyskryminację. Nowe przykazanie staje się cechą wyróżniającą nowe wspólnoty. „Po tym wszyscy poznają, żeście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali”. Ile jest w nas wzajemnej miłości na wzór miłości Chrystusa? Panie, naucz nas prawdziwej miłości, dawania siebie.

Adam Żak

Niech Duch Święty prowadzi Ojca Świętego Leona XIV.

Kardynał Robert Francis Prevost,
to pierwszy papież augustianin.

Urodził się 14 września 1955 roku w Chicago.

19 czerwca 1982 roku został kapłanem.

Ukończył studia z zakresu Prawa kanonicznego na Angelicum w Rzymie. Pracował jako duszpasterz parafialny i wikariusz sądowy oraz jako wykładowca i formator. Był misjonarzem w Peru, był także prowincjałem augustianów oraz przez dwie kadencje – generałem Zakonu. 12 grudnia 2014 r. został biskupem i administratorem apostolskim w Peru. Pracował także w Kongregacji ds. Duchowieństwa, Kongregacji ds. Biskupów. Był przewodniczącym Papieskiej Komisji ds. Ameryki Łacińskiej i członkiem Dykasterii ds. Ewangelizacji (Sekcji do spraw Pierwszej Ewangelizacji i Nowych Kościołów Partykularnych), Dykasterii Nauki Wiary, Dykasterii ds. Kościołów Wschodnich, Dykasterii ds. Duchowieństwa, Dykasterii ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, Dykasterii ds. Kultury i Edukacji, Dykasterii ds. Tekstów Legislacyjnych, a także Papieskiej Komisji ds. Państwa Watykańskiego.

30 września 2023 roku został kardynałem.

Wybrany na papieża 8 maja 2025 roku.

WSPÓLNIE, Z BOGIEM, KAŻDEGO DNIA

Maj to miesiąc szczególnie w życiu wielu rodzin. W parafiach odbywają się Uroczystości I Komunii świętej pełne wzruszeń, białych sukienek, dekoracji, prezentów i rodzinnych spotkań.

Ale czy pamiętamy, że istotą tego dnia nie jest zewnętrzna oprawa, lecz głębokie duchowe przeżycie spotkania dziecka z żywym Jezusem w Eucharystii?

W tym wyjątkowym momencie kluczową rolę odgrywamy my, rodzice. To my jako pierwsi przynieśliśmy dziecko do chrztu świętego, zobowiązując się wtedy do wychowania go w wierze. I Komunia święta to kolejny krok na tej drodze i to nie tylko dziecka, ale całej rodziny.

Dziecko uczy się przede wszystkim przez obserwację. Jeśli widzi rodziców modlących się, uczestniczących w niedzielnej Mszy świętej, przyjmujących sakramenty i rozmawia-

jących o Bogu, traktuje wiarę jako coś naturalnego, ważnego i prawdziwego. Bez takiego świadectwa przygotowanie do I Komunii świętej może pozostać jedynie formalnością, szkolną lekcją, a nie żywym doświadczeniem.

Powinniśmy nie tylko dbać o to, by dziecko знаło modlitwy czy rozumiało sens sakramentu. Przede wszystkim powinniśmy razem z nim przeżywać ten czas. Rozmawiać o Bogu, wspólnie się modlić, wspólnie uczestniczyć we Mszy świętej i nabożeństwach. To wszystko buduje w dziecku przekonanie, że wiara nie jest czymś „na pokaz”, ale prawdziwym skarbem.

Zbyt często zdarza się, że po Uroczystości komunijnej praktyki religijne dziecka i rodziny ustają. Tymczasem to właśnie wtedy zaczyna się droga odpowiedzialnego, coraz bardziej świadomego życia sakra-

mentalnego. Dziecko potrzebuje teraz jeszcze większego wsparcia, by regularnie przystępować do spowiedzi, nie opuszczać Mszy świętej, uczyć się głębiej rozumieć Ewangelię.

I Komunia święta to dar. Każdy dar wymaga odpowiedzialności i z troszczenia się. Zewnętrzne przygotowania są ważne, ale najważniejsze to zadbać o serce. Czy dom, do którego wraca dziecko po I Komunii świętej jest miejscem, gdzie obecny jest Chrystus? Czy stół, przy którym zasiada, przypomina o miłości, przebaczeniu i jedności?

To my, rodzice, jesteśmy pierwszymi katechetami naszego dziecka. Nikt nie zastąpi naszego świadectwa, modlitwy i obecności. I Komunia święta to nie tylko wielki dzień naszego dziecka, lecz to także wezwanie dla nas, by jeszcze głębiej wejść na drogę wiary. Wspólnie, z Bogiem, każdego dnia.

Basia

EGZORCYZM LEONA XIII

W naszej parafii po Mszach świętych odmawiamy modlitwę do św. Michała Archanioła.

13 października 1884 roku wielki papież Leon XIII zakończył Mszę św. i uczestniczył w innej, odpowiadając dziękczynienie, jak to zawsze miał zwyczaj czynić. W pewnej chwili zauważono, że energicznie podniósł głowę, a następnie utknął swój wzrok w czymś, co się unosiło nad głową kapłana odprawiającego Mszę świętą.

Wpatrywał się niewzruszenie, bez mrugnięcia okiem, ale z uczuciem przerażenia i zdziwienia, mieniąc się na twarzy. Coś dziwnego, coś nadzwyczajnego działo się z nim. Wreszcie, jakby przychodząc do siebie, dał lekkim, ale energicznym uderzeniem dłoni znak, wstał i udał się do swego prywatnego gabinetu. Na pytanie zadane przyciszonym głosem: „Czy Ojciec Święty nie czuje się dobrze? Może czegoś potrzebuje?” - odpowiedział: „Nic, nic”. Po upływie pół godziny kazał przywołać Sekretarza

Kongregacji Rytów, dał zapisany arkusz papieru (z odmawianą w naszej Parafii modlitwą - egzorcyzmem), polecił wydrukować go i rozesłać do wszystkich w świecie biskupów, ordynariuszy diecezji.

Gdy zapytano Leona XIII, co się zdarzyło w czasie dziękczynienia po Mszy świętej, Papież odrzekł, że w chwili, gdy zamierzał zakończyć modlitwę, usłyszał dwa głosy: jeden łagodny, drugi szorstki i twardy. I usłyszał taką oto rozmowę:

Szorstki głos Szatana: „Mogę zniszczyć Twój Kościół!”

Łagodny głos: „Możesz? Uczyń więc to”.

Szatan: „Do tego potrzeba mi więcej czasu i władzy”.

Pan: „Ile czasu? Ile władzy?”

Szatan: „Od 75 do 100 lat i większą władzę nad tymi, którzy mi służą”.

Szatan nienawidzi światła Prawdy Ewangelii, Chrystusowego Kościoła, wierzących, zdążających ku świętości

i wszystkiego, co wiąże się z Chrystusem i Jego Kościołem.

Jego działanie jest podstępne i zakryte. Metody, jakimi się posługuje, to: kłamstwo, manipulacje, pokusy do grzechu, nieposłuszeństwo nauczaniu Chrystusowego Kościoła w sprawach wiary i moralności; różnego rodzaju zniewolenia przez nałogi, złe przywiązania i grzeszne nawyki. Działa także przez uprawianie i korzystanie z okultyzmu, wróżbiarstwa, magii. Najbardziej zaś spektakularną formą jego wpływu na człowieka jest opętanie (pełne bądź częściowe), które paraliżuje wolę człowieka, mąci umysł i sumienie, i wydaje człowieka na łup najniższych skłonności deprawujących osobę ludzką.

Aby zwyciężyć Szatana Należy więc przylgnąć do Chrystusa całym sobą. Nie tylko przez racjonalne uznanie Jego istnienia i Bożej mocy, ale przez życie płynące z wiary, przez „chodzenie z Chrystusem” każdego dnia.

opr.

JUBILEUSZ 2025 /4/ – OBUDZIĆ BŁOGOSŁAWIONĄ NADZIEJĘ

Jedną z ważnych form przeżywania Roku Świętego stanowi specjalna modlitwa, ułożona na ten czas. Jest to tym bardziej wymowne, gdyż rok poprzedzający Jubileusz 2025 Ojciec Święty Franciszek ogłosił właśnie Rokiem Modlitwy. Warto dziś siebie zapytać, czy dobrze wykorzystaliśmy tamten czas? Co się zmieniło w naszej modlitwie? Może nawet nie tyle w jej formie, ale czy stała się ona głębsza, bardziej autentyczna, skierowana w stronę Boga, a nie tylko krążąca wokół własnych pragnień i potrzeb.

Refleksja o roku 2024 nie powinna jednak dotyczyć tylko przeszłości sprzed kilku miesięcy. Ona ma nas otwierać na „dziś i jutro”. Tak aby „dzban modlitwy” nie wyczerpał się nigdy, tylko wciąż na nowo wypełniał się – z naszej strony ufnością, ale też pokorą, zaś ze strony Boga – wielką łaską.

Modlitwa i nadzieja... W 2025 roku, czyli właśnie „dziś”, rozważamy i doświadczamy, w jaki sposób te dwie rzeczywistości powinny się łączyć i przenikać. Nie ma modlitwy bez nadziei i nie ma chrześcijańskiej nadziei bez modlitwy, bo obie są wypatrywaniem przez człowieka spełniania się Bożych obietnic. Można by rozwijać każde wezwanie z oficjalnego tekstu, zaproponowanego

na Rok Święty, ale wtedy ten artykuł zamieniłby się w długi cykl. Spróbujmy więc w świetle całości spojrzeć na jedno sformułowanie, które bardzo mocno wpisuje się w tematykę Roku: Niech wiara... i płomień miłości... obudzą w nas błogosławioną nadzieję. To zdanie zawiera znane nam dobrze z nauki „katechizmu” tzw. trzy cnoty Boskie. Wymieniamy je często jak „Amen w pacierzu”. Dobrze porównanie, bo „Amen” znaczy dla nas często ni mniej, ni więcej, tylko po prostu „kropka”. A przecież jest to jedno z najpiękniejszych modlitewnych słów o głębokim znaczeniu. Podobnie ma się rzecz z cnotami Boskimi.

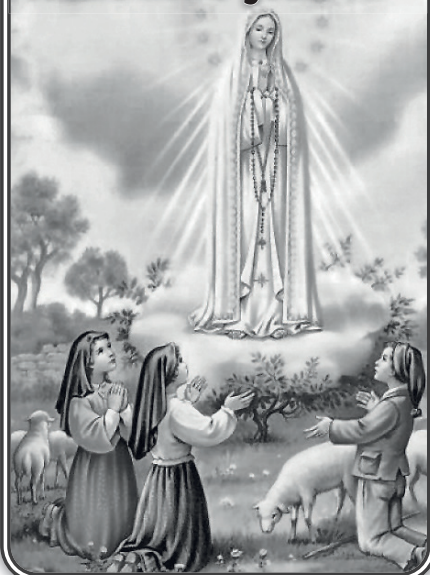
Można rzucać trzy słowa: „wiara, nadzieja, miłość” jak wyliczankę, ale tak naprawdę one pokazują, w jaki sposób Bóg wyciąga do nas swoją rękę, chcąc byśmy już tu na ziemi żyli „bliżej nieba”. Ważne jest, żeby to były rzeczywiście: wiara w Jezusie Chrystusie, płomień miłości Ducha Świętego i nadzieja na przyjscie Królestwa Bożego, czyli Boga w sercach i dobra pomiędzy ludźmi.

Modlitwa Jubileuszu:

„Ojcze, który jesteś w niebie, niech wiara, którą nam dałeś w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, naszym Bracie, i płomień miłości rozlany w naszych sercach przez Ducha Świętego, obudzą w nas błogosławioną nadzieję na przyjscie Twojego Królestwa. Niech Twoja łaska przemienia nas w pracowitych siewców ewangelicznych ziaren, które będą zaczynem ludzkości i kosmosu, w ufnym oczekiwaniu nowego nieba i nowej ziemi, gdy moce Zła zostaną pokonane, a Twoja chwała objawi się na wieki. Niech łaska Jubileuszu ożywi w nas, Pielgrzymach nadziei, pragnienie dóbr niebieskich i rozleje po całej ziemi radość i pokój naszego Odkupiciela. Tobie Boże, błogosławiony po wsze czasy, niech będzie cześć i chwała na wieki. Amen”.

Małgorzata Sar

**Zapraszamy
na nabożeństwa majowe
codziennie o godz. 17²⁰**

Sakrament chrztu świętego w kwietniu przyjęli:

5

Wiktor Stanisław, Franciszek, Lena, Aleksander
i Jayden Christian

Sakrament małżeństwa w kwietniu przyjęli:

1

Paulina i Bartłomiej

Odeszli w kwietniu do Pana:

9

Mirosław Soból /l. 58/
Józef Wójcicki /l. 69/
Grzegorz Mizera /l. 76/
Stanisław Jan Góra /l. 76/
Kazimierz Kacperczyk /l. 78/
Tadeusz Franciszek Dudek /l. 79/
Alicja Czerwotka /l. 83/
Jerzy Kobylarczyk /l. 83/
Aleksander Kuliński /l. 84/

BRACIA PAPIEŻA O PAPIEŻU

Brat Ojca Świętego Leona XIV stwierdził w telewizyjnym wywiadzie, że nie wierzył w wybór Księdza Kardynała Roberta Prevosta na papieża, bo ciągle słyszał, że Amerykanin nie może zostać papieżem. Uważał, że tak jest ze względu na politykę - Stany Zjednoczone mają zbyt dużą władzę na świecie, więc... „nie potrzebują też Kościoła”.

Mężczyzna powiedział także, że jego brat od dzieciństwa wiedział, że zostanie księdzem, a to, że zostanie papieżem przepowiedziała mu sąsiadka, gdy chodził do pierwszej klasy.

Wyjaśnił też, że Leon XIV jest kibicem drużyny baseballowej Chicago White Sox.

Drugi z braci Papieża, który w dniu wyboru leżał chory w łóżku, był wdzięczny, że leżał w łóżku, bo inaczej by upadł. Chwilę potem zaczął „tańczyć jak szalony”.

Wypraszajmy naszemu Papieżowi potrzebne łaski do kierowania Kościołem.

opr.

Z PIERWSZEJ HOMILII LEONA XIV

„Wiara chrześcijańska bywa uważana za coś absurdalnego, a wierzący są wyśmiewani i prześladowani. To jednak jest świat, który został nam powierzony i wobec którego mamy dawać świadectwo radosnej wiary w Jezusa Zbawiciela”.

„Bóg powierza mi skarb chrześcijańskiej wiary, abym był jej wiernym szafarzem „tak, aby Kościół był coraz bardziej „miastem położonym na górze”, arką zbawienia płynącą po falach historii, latarnią morską, która oświecła noc świata. Dokonuje się to przede wszystkim dzięki świętości członków Kościoła”.

„W Jezusie Bóg, aby stać się bliskim i dostępnym dla ludzi, objawił się nam w ufnym spojrzeniu dziecka, w żywym umyśle młodzieńca, w dojrzałych rysach mężczyzny, aż do ukazania się swym [uczniom] po zmartwychwstaniu w swoim chwalebny ciele. W ten sposób pokazał nam wzór świętego człowieczeństwa, który wszyscy możemy naśladować”.

„Dzisiaj nie brakuje kontekstów, w których wiara chrześcijańska jest

uważana za coś absurdalnego, przeznaczonego dla osób słabych i mało inteligentnych; kontekstów, w których przedkłada się nad nią inne zabezpieczenia, takie jak technologia, pieniądze, sukces, władza, przyjemności”.

„Są to środowiska, w których nie jest łatwo świadczyć i głosić Ewangelię, a człowiek wierzący jest wyśmiewany, prześladowany, pogardzany lub co najwyżej tolerowany i traktowany z litością. A jednak właśnie dlatego są to miejsca, w których misja jest pilna, ponieważ brak wiary często pociąga za sobą dramaty, takie jak utrata sensu życia, zapomnienie o miłosierdziu, naruszanie godności osoby ludzkiej w jej najbardziej dramatycznych formach, kryzys rodziny i wiele innych ran, przez które cierpi nasze społeczeństwo, i to nie mało”.

„Również i dziś Jezus bywa ceniony jako człowiek, sprowadzony do charyzmatycznego lidera lub superczłowieka. Udziela się to również wielu chrześcijanom, którzy żyją w istocie w faktycznym ateizmie”.

opr.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Wczoraj dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 11 przyjęły Pierwszą Komunię świętą. Dziś o godz. 11⁰⁰ oraz od jutra do piątku o godz. 18⁰⁰ dzieci będą przeżywały swój Biały Tydzień.
2. Nabożeństwa majowe codziennie o godz. 17²⁰, a w środę w ramach Nowenny do św. Józefa, którą rozpoczynamy o godz. 17⁰⁰.
3. We wtorek o godz. 18⁵⁰ Spotkanie dla dzieci klas czwartych i ich rodziców dotyczące

Uroczystości Rocznicy I Komunii świętej, którą będziemy celebrowali w najbliższą sobotę o godz. 11⁰⁰.

4. W najbliższą sobotę o godz. 8⁰⁰ Msza święta w intencji s. Joanny Korzeniewskiej CR w dniu jej imienin. Polecamy Siostrę Przełożoną naszych Sióstr Zmartwychwstaniek opiece Maryi i św. Józefa.
5. W przyszłą niedzielę o godz. 16⁰⁰ Msza święta i Nabożeństwo majowe przy krzyżu na Godowie.

LITURGIA: I TYDZIEŃ PSAŁTERZA | NIEDZIELA DZ 14, 21B-27; PS 145; AP 21, 1-5A; J 13, 31-33A. 34-35 | PONIEDZIAŁEK bł. Elżbiety Czackiej DZ 14, 5-18; PS 115; J 14, 21-26 | WTOREK św. Bernardyna ze Sieny DZ 14, 19-28; PS 145; J 14, 27-31A | ŚRODA św. Krzysztofa Magallanesa DZ 15, 1-6; PS 122; J 15, 1-8 | CZWARTEK św. Rity z Cascii DZ 15, 7-21; PS 96; J 15, 9-11 | PIĄTEK DZ 15, 22-31; PS 57; J 15, 12-17 | SOBOTA Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych DZ 16, 1-10; PS 100; J 15, 18-21 | 6. NIEDZIELA WIELKANOCNA DZ 15, 1-2. 22-29; PS 67; AP 21, 10-14. 22-23; J 14, 23-29

Kontakt: ul. Młodzianowska 124, tel. 48 366 81 03, mojaparafra@gmail.com, mojaparafra24.pl **Redakcja:** Jadwiga Kulik, Elżbieta Dębała, Małgorzata Sar, Emilia Siek-Cichoń, Zuzanna Cichoń, Adam Żak, Bartłomiej Paduch, ks. Paweł Śliżewski SAC

Moja Parafia